

ledsaget af en Erklæring fra Sø- og Handelsretten, vilde et hertil sigtende Forslag imidlertid møde saadanne Vanstieligheder, at man har ment ikke at burde lægge den vigtige Lovs Fremme Hindringer i Vejen ved at genoptage dette Spørgsmaal. Men naar Udvalget saaledes bliver staaende ved den Regel, at de sædvanlige Domstole skulle paakende Patentsager, finder det paa den anden Side, at der intet af Betydning vilde opnaas ved en Bestemmelse om, at Søgemaal til at faa et Patent kendt bortfaldet eller ugyldigt altid skulle anlægges ved Hof- og Stadsretten i København, saaledes som i § 25 bestemt. Den eneste afgørende Grund til ved en saadan Bestemmelse at drage Indlændinge fra deres Værneting skulde være, at der derved opnaaedes en ved Rutine fremkaldt Ensartethed i Sagernes Behandling. Men da der i hver Hof- og Stadsretssag kun dømmes af 5 af Rettens 19 Dommere, og da der ikke have noget Middel til at sikre sig, at det altid blev de samme 5 Dommere, der kom til at dømme i Patentsager, vilde det være en Illusion at tro, at det tilsigtede Maal naaedes. Udvalget foreslaar derfor (Nr. 36), at Sagerne skulle anlægges ved Hjemtinget.

Ændringen Nr. 35 til samme Paragraf er en Redaktionsændring, fremkaldt ved Nr. 32.

Til § 26 har Udvalget foruden en Redaktionsændring (Nr. 37) stillet Forslag om, at 2det Stykke udgaar, eftersom man antager, at der, naar et Patent ved Dom er kendt bortfaldet, overhovedet ikke af den tidligere Patenthaver bør kunne gøres Straf- eller Erstatningsansvar gældende.

Medens Udvalget er enig i, at Sager angaaende Straf bør kunne behandles som offentlige Politisager, jfr. bl. a. Analogien af hvad der gælder om Overtrædelser af Næringslovgivningen, finder det tillige at der bør gives Patenthaveren Afgang til at benytte Fordelene ved privat Politiretsbehandling, naar han foretrækker selv at lede Sagen for at overlade Forsølg-

ningen til det offentlige, og det selv om han tillige paastaar Erstatning. Udvalget foreslaar derfor § 27, 1ste Stykke, omredigeret saaledes som Ændringsforslag Nr. 39 viser. — For at affkære mulig Tvivl, anser Udvalget det for rettest, at det udtrykkelig fremhæves, at Indsigelser, der vedrøre Patentets Ugyldighed eller Bortfalden, ville være at paakende, for saa vidt Spørgsmaalet om indklagedes Domfældelse eller Frifindelse beror derpaa.

Til § 27, 2det Stykke, indeholder Nr. 40 Ændringer, der ikke trænge til nærmere Omtale.

Overensstemmende med Nr. 39 foreslaar Udvalget under Nr. 41, at § 28 bortfalder.

Ændringsforslagene Nr. 42—44 ere Redaktionsændringer.

Udvalget har modtaget en Skrivelse fra Redaktøren af Industritidenden, Hr. A. Steenberg, hvormed han fremsender Bemærkninger i Anledning af Lovforslaget, forsynede med 506 Underskrifter. Denne Skrivelse tilligemed Bemærkningerne medfølge som Bilag A. Med Skrivelsen fulgte endvidere et Eksempplar af „Mittheilungen aus dem Kaiserlichen Patentamt“, indeholdende „Gesetz betreffend den Schutz von Gebrauchsmustern“ af 1ste Juli 1891.

Endelig har samme fremsendt en Skrivelse af 12te ds., hvormed fulgte et Eksempplar af Jagtbladet „Der Metalarbeiter“, med Bemærkning om, at det deraf fremgaar, at der i de første 3 Maaneder af Lovens Virketid er indsendt Anmeldelser til Patentamtet i Berlin i Antal af ca. 1,600.

Udvalget har imidlertid ikke ved det saaledes fremkomne fundet Anledning til at fravige sin Anskuelse om Nødvendigheden og Hensigtsmæssigheden af en Forundersøgelse ved Patenter, i hvilken Henseende man bemærker, at den omhandlede tyste Lov ikke ophæver den almindelige tyste Patentlovs Bestemmelser om Forundersøgelse, men kun angaar Bestyttelse for „Gebrauchsmuster“.